

Arrest

nr. 175 880 van 6 oktober 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 februari 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 februari 2016 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De in de aanhef van dit arrest vermelde beslissing is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Het "belang" wordt door de wet niet omschreven. De wetgever heeft aan de Raad de zorg gelaten om dat begrip inhoud te geven met dien verstande dat hij hiertoe kan teruggrijpen naar de interpretatie die

de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak aan dit wettelijk begrip geeft (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

De belangvereiste veronderstelt dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing is benadeeld en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

2.2. Het komt de Raad toe desnoods ambtshalve te onderzoeken of aan de belangvereiste is voldaan.

2.3. Uit het wachtregister waartoe de Raad toegang heeft blijkt dat de asielaanvraag van de verzoekende partij op 3 mei 2016 ter behandeling werd overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het houdt in dat de Italiaanse autoriteiten die conform de bestreden beslissing verantwoordelijk werden geacht voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoeker – wat de reden vormt waarom verzoeker het verblijf werd geweigerd en een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgereikt – hiervoor niet langer verantwoordelijk zijn. Het houdt in dat de bestreden bijlage 26quater die blijkens zijn aanhef getroffen werd op grond van artikel 71/3, §3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen – dat onder meer bepaalt, “*Wanneer de asielzoeker overgedragen moet worden aan de verantwoordelijke Staat en hem het verblijf in het Rijk geweigerd werd, ontvangt hij een bevel om het grondgebied te verlaten (...)*” – niet meer kan uitgevoerd worden en dit voor wat betreft de twee beslissingen die erin vervat zijn. De Raad dient derhalve vast te stellen dat de verzoekende partij geen belang meer kan laten gelden bij de handhaving van het beroep. Dit belang kan niet ontleend worden aan de overtuiging van de verwerende partij ter terechtzitting dat de bestreden bijlage 26quater niet ten onrechte werd genomen. Gelet op de kosteloze rechtspleging die in deze werd vastgesteld, zijn er geen kosten verbonden aan de behandeling van het beroep zodat hieraan ook geen belang bij het beroep kan ontleend worden, nog daargelaten de vraag of enkel om die reden een belang bij het beroep kan blijken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA